

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4112/2021
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Младеновић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка, садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2316/2020 од 23.02.2021. године, у седници већа одржаној 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка, садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2316/2020 од 23.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења о трошковима поступка, садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2316/2020 од 23.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 525/19 од 30.07.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом да је тужиља по основу стицања за време трајања брачне заједнице власник $\frac{1}{2}$ породичне стамбене зграде и помоћног објекта у ..., који се налазе на кп. бр. .. уписане у Лн бр. .. КО ..., са правом коришћења катастарске парцеле на којој се налази породична стамбена зграда у делу од $\frac{1}{2}$ и наложено је туженом да ово право тужиље призна и да трпи да тужиља изврши промену у катастру непокретности и да тај део непокретности упише на своје име, а да након извршене физичке деобе тужени тужиљи уступи њен део у својину и државину. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 79.800,00 динара са законском затезном каматом на износ од 72.000,00 динара почев од дана извршености до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2316/2020 од 23.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Основног суда у Врању П 525/19 од 30.07.2020. године, осим у делу става првог и у ставу другом изреке, у ком делу је преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужиља, по основу стицања за време трајања брачне заједнице, има право коришћења кп. бр. .. уписане у Лн бр. .. КО ... на којој се налази

породична стамбена зграда у делу од $\frac{1}{2}$ и да се туженом наложи да ово право тужене призна и да трпи промену у катастру непокретности. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка, садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, а као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиле није дозвољена. На конкретни случај не примењује се ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије, у ситуацији када је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**